

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 16. Ecclesia Anglica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

conferebat, nisi prius illud simpliciter & Sæcul. XIII.
sine pacto recipiendæ pensionis abdi- A.C. 1238.
casset.

§. XVI.

Ecclesia Anglica.

Thomas Sabaudiæ Comes quindecim suscepérat liberos, filios novem, ac sex filias, quarum in numero erat Beatrix Provinciæ Comes, Eleonoræ Anglorum Reginæ mater. Filiorum quinque Ecclesiasticum amplexi sunt statum: Amadeus ex Carthusiano monacho Episcopus Maurianensis; Guilielmus electus Episcopus Valentinus; Thomas Archidiaconus, qui, cum ad Episcopatum Lausannensem, ac deinde ad Archiepiscopatum Lugdunensem nequicquam alpirasset, denique *Gall. Chr.* Joannam Flandriæ Comitem sibi nuptiis ^{to. 1. p. 323.} junxit; quartus fuit Bonifacius ex ^{to. 2. p. 365.} Carthusiano ac Priore Nantuacensi Episcopus Bellicensis an. 1232 electus; ^{to. 3. p. 692.} ¹¹¹³ *An. 1232.* *Alberic.* ^{an. 1232.} *p. 541.* *tus erat Philippus post Guilielmum* *fra-* trem suum in Episcopum Valentimum, & *Matth. Par.* tandem in Archiepiscopum Lugdunensem cooptatus. Illa tempestate Princes filii onerati Ecclesiasticas eis dignitates procurare conabantur.

Guilielmus Sabaudus electus Episco- *Matth. Par.*
pus Valentinus Reginam neptem suam *p. 362.*
visendi gratia in Angliam an. 1236 dela- *Id. p. 400.*

U 3 tus,

Sæcul. XIII. **A.C. 1238.** tus, in Anglorum invidiam incurrit, quibus Rex hujus advenæ consilia nimium

sequi videbatur. Elapso biennio Rex omnem movebat lapidem, ut eum ad Episcopatus Vigornensis Sedem tunc vacuam eveheret, quamvis juratus sæpe promisisset, se ad Anglicæ beneficia extraneos non admissurum. At Ecclesiæ Cathedralis monachi, ad quos electio pertinebat, comperto, Guilielmum belli studiis duci, adierunt ex more Regem, atque ut fibi libera esset electio, postulabant. Rex iis suadebat, ut eligerent Episcopum Valentini, quem avunculum vocabat suum, & monachis legatis cum reliquis fratribus suis deliberandi spatium concescit. Sed postea edoctus, eos velle Guilielmum Relium eligere, excandescens ad eosdem dicebat: *Recusatq[ue]s Episcopum Valentini, quasi hominem sanguinarium: Et eligitis Guilielmum Relium, quamvis hic plures lingua sua, quam ille gladio occiderit: jurabatque, se nunquam id permissurum. Vastatis dein Episcopatus terris, cum numero sæpe comitatu Episcopi domos incoluit.*

Monachis Vigornensibus ad electionem congregatis Rex protinus supervenit, & ingressus senaculum, promissis eos minisque urgebat, ut Episcopum Valentini eligerent. Illi, ut ejus iram declinarent, neque tamen iniquæ petitioni cede-

cederent, Radulphum Novavillium Epi- Sæcul. XIII.
A.C. 1238.
scopum Cicestriendem, ac Regium Can-
cellarium postularunt. At Rex preces
suas sic etiam elusas videns, Radulphum
esse hominem violentum, biliosum, ac
perversum dixit, Regiumque illi sigillum
ademit, monachos insanos vocans, quod
talem Episcopum elegissent. Duos post-
hæc legulejos ad curiam Romanam mi-
sit, qui largitionibus effecerunt, ut illa
postulatio irrita declararetur.

§. XVII.

Occupatio Regni Valentini.

In Hispania Jacobus Arragoniæ Rex ob- Eſcolano
ſidebat Valentiam. Nam anno 1232 lib. 3. c. 4.
subacta Majorica Valentinum mox Re-
gnum adortus, ac per annos sequentes
permultis locis in potestatem redactis
usque ad urbem principem progressus,
eam post Pascha, scilicet mense Aprili an.
1238 oppugnare cooperat. Modicas pri-
mum numerabat copias, deinde vero nu-
merosas ex Arragonia non solum & Ca-
talonia, sed etiam ex Provincia, Gallia,
& Anglia obtinuit: Archiepiscopus Nar-
bonensis Petrus Amelinus ipfem et venit,
equites tredecim, ac quingentos pedites
ducens. Qui Valentiae imperabat, Rex
Maurorum erat Zain, antea Dianii Do-
minus: & Zeit-abuzeit ab eo pulsus, fe-

U 4

cun-